

Афоризам недеље

Свима су нам пуна уста слободе, а са пуним устима се не прича.

Марко Миљковић

Никола Оташ

Купио сам најскупље
уже да се обесим.
Једном се
живи!

Марјан Ангеловски

Моја жена никако да
схвати да је моје хркање у
ствари
мала ноћна музика.

Милан Тодоров

Код нас је и
Црвенкапа
гладна као вук!

Саша Јовичић Екс

Златина серија

Дејан Пашиковић

Следим државну политику.
Пијем вотку и навијам за
Бајерн.

***

Штета што у скупштини не
седи 251 посланик. Можда
би ми бар један био
симпатичан.

***

Продајем стан: трособан,
централно, интерфон,
кабловска телевизија.
Погодан за кућни притвор.

***

Српски пензионер кроз
векове: стара ера, нова ера,
ера контејнера.

***

Ако се рачунају ТВ серије
под Турцима смо 510
година.

Александар Вучић је
признао да су пензионери
спасили државу од
банкрота.
Порука пензионера
премијеру: Памти па врати!

***

Пензије ће бити повећане
1. јануара. Тада ће
пензионери поднети
кандидатуру за улазак у
самопослугу.

***

Американци су највећи
купци нашег оружја.
Они без нас не би могли да
нас бомбардују.

***

Динар је трећа најгора
валута на планети. Али
наша бронза сија као злато.
(аутор је добитник награде
"Јован Хаџи Костић 2016.")

НОВА КЊИГА

Овакве земље нигде нема,
а и овде је све мање има.

***

Све ово је наше, само смо
ми овде странци.

***

Ово је повољан период за
Србе убијене у Јасеновцу.
Њихов број је сада мањи
него икада.

***

Ми смо све ово
предвидели са
великим закашњењем.

***

Велики вођа је звезда што
сија у таму коју ствара.

***

Ми за нашу омладину не
треба да бринемо, што са
великим успехом и чинимо.

***

Имам такав си-ви да бих
могао да будем и пи-ар и
ди-џеј.

Има жена које не знају шта
хоће.
Истовремено ме и одбијају и
привлаче.

***

Србија је много лепа земља.
Који год део да узмете
нећете се покајати.

***

Тотално сам се изопачио.
Сваки пут кад деци читам
бајку о три прасета пође ми
вода на уста.

***

Ја јесам мало онако, али
могу још дуго овако.

***

Вашу књигу не само да бих
понео на пусто острво, него
бих је тамо и оставио.

***

Сви моји преци били су Срби
па сам то и ја био.

Александар Баљак
из књиге
"Зидови на хоризонту"

Дневник једног сељака

Пише: Бојан Љубеновић 51

Драги дневниче,
кад се црна лимузина с жутим
таблицама једног јутра заустави
испред куће Мишка Торбара сви
помислише да је неки дипломата
опет промашио пут за Оплепац. Ал'
не би тако, него из мерцедеса изађе
мршави плавушан у оделу, упита јел
то та и та кућа, јесте, е он је из
немачке амбасаде у Београду, има
писмо за хер Мишка.

Е, ту се већ цела кућа узбуни, какве
везе Мишко има с немачку амбасаду
па да се с њом дописује, нит' су род,
нит' помоз Бог? Збуњени Торбар
отвори писмо, па прочита једном, па
још једном, а онда седе и од своје
Мишке затражи шећер и воду. Шта
је било, црни човече, упита га жена,
а он мало поћута па рече:

- Добио сам брата!

- Каквог брата под старе дане, шта
лупеташ то? - чудил се Милика.

- Узми писмо па читај сама.

И стварно, у писму неки Ото Милер
из некаког немачког Дармштада

јавља да му је недавно у деведесетој
одини умрла мајка Анке Милер. Али
пре него што је отишла Богу на

истину признала му је да њен муж
Рудолф није његов прави отац, већ
да га је направио извесни Стојадин

Торбар, српски поднаредник из села
Милошева, што је на њиховом

имању рат провео као заробљеник!
Као доказ да је то баш тако дала му
и кришом снимљену слику на којој се

јасно виде њих двоје, Анке и
Стојадин, то јест. Обоје били млади и
усамљени, он ожењен, али у

заробљеништву, она удата, ал јој
муж на фронту, а рат се одужио и би
шта би.

Па сад тај Ото пита за дозволу да
дође у Милошево и

упозна свог брата, каже њега
једино има.

Да не беше оног усуканог из амбаса-
де помислио би Мишко да га неко
зајебава, ал' овако ствар званична,
куд ће, шта ће, пристаде да им тај
Ото дође у посету, не добија човек
рођеног брата сваки дан. Драги
дневниче, ово што сам ти сад
испричао десило се пре месец дана и
од тад је тај случај главна тема у
Милошеву. Код Раце у механе ништа
се друго и не прича него само о
српском Немцу, а од када неко
обзнани да Ото на немачком значи

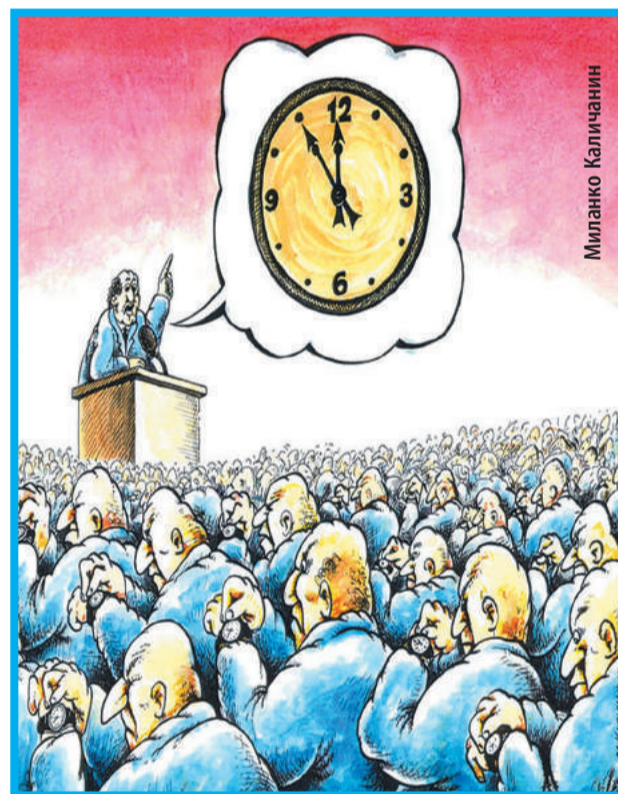
„богат“, све се распламса још и више.
Мишка Торбара већ видеше као
великог срећника, из нашег краја
мнозина краљевих војника и
официра заглавише у немачко
заробљеништво, ал' је изгледа само
поднаредник Стојадин успео да
испали метак у непријатеља и
својима обезбеди ратну одштету.

Мало је рећи да је Милошево с
нестрпљењем чекало да Ото стигне,
а богами, ни наша кућа не беше
равнодушна.

Мој син Воја био је убеђен да је у
питању нека превара, ћерка Јелица
рече да је све подсећа на шпанску
серију и да једва чека да види
следећу епизоду, а Добрила је
поваздан богорадала како је и
Стојадина и ту његову Анку луди
Хитлер требало да стреља за пример
да се ни отаџбина, ни брачни друг
не издају ни по коју цену. Једино је
Гавра ћукао, и његов отац Величко
одробијао је своје у Трећем рајху,
па му ваљда било мучно да се
свега сећа.

И све би можда тако и прошло да
једно вече не закуца Мишко Торбица
на наша врата и не замоли мог оца
Гавру и мене да будемо присутни
кад му брат Ото из Немачке буде
дошао у посету...

Твој Тодор

Миланко Каличанин

Саша Димитријевић - РАЗНОВРНОСТ...

ПОДРШКА

Срела се два Земунца на улици.

- Брате, где ћеш, брате?

- Идем на предавања, тебра.

- Брате, нема предавања, главу горе,
издржи тебра!

(Не)хонорарни сарадник

"Дејан Поповић Тигар који је Аци Лукасу позајмио
80.000 евра искористио је његову лакоиспленост и тешко
материјално стање"

адвокат Аце Лукаса

Поштовани читаоци, ако сте расположени за сарадњу шаљите своје прилоге на адресу:
„Вечерње новости“ Трг Николе Пашића 7, 11000 Београд (за ведру страну)

e-mail: trn@novosti.rs